

-----Прослеђена порука-----

Од: **Dobrosav Nikodinovic** <dnikodinovic@yahoo.de>

Датум: 14. март 2016. 01.18

Наслов:

Коме: "likid@uenet.rs" <likid@uenet.rs>, Ratko Licina <vladarsk@gmail.com>, "Lyubomir T. Gruyitch" <lyubomirtgruyitch@gmail.com>

Удружење грађана Рас Нови Пазар

Омладинска 44

Бр.12-4-3/10-1

5.11.2013.

Нови Пазар

063 640 746

УПРАВНОМ СУДУ

Улица Немањина број 9

11000 Београд

Т У Ж Б А

Тужилац: Удружење грађана Рас Нови Пазар

Омладинска 44

Туженик: Градска управа Новог Пазара ул.Стевана Немање број 2

Предмет : Споменик Стефана Немање у Новом Пазару

Удружење грађана Рас Нови Пазар благовремено подиже тужбу против Градске управе Новог Пазара (у даљем тексту Градска управа) због одбијања нашег захтева да се постави Споменик Стефану Немањи у Новом Пазару у улици Стевана Немање број 2. на парцели 1355/1 КО Нови Пазар.

Удружење грађана Рас 2002. године је урадило бисту Стефана Немање за Споменик са намером да се постави у Новом Пазару у улици Стевана Немање број 2, на слободном простору испред зграде Градске управе Новог Пазара где се налази седиште власти државе Србије коју је основао Стефан Немања. Градска управа одбија да нам изда одобрење изговарајући се разним начинима, доносећи одбијајућа произвољна решења без основаног разлога. Наша жалба Градском већу Новог Пазара, највишем општинском управном органу, на решење Одељења за комуналне и стамбене послове и заштиту животне средине Градске управе за изворне и поверене послове града Новог Пазара бр. 351

8696/10 од 25.3.2011. године је својим решењем бр. 351-103/11 од 27.2.2012. године одбијена без основа, без упоришта на закону, јасно из политичких разлога и упутило нас на Управни суд Републике Србије. Како првостепени орган тако и другостепени орган Градске управе, Градско веће Новог Пазара, није утврдило чињенично стање, презентоване чињенице је произвољно и погрешно протумачило и квалификовало, од мноштва битних чињеница ни једну није објективно проценило и квалификовало, па је због тога донета погрешна одлука да је наш захтев да се постави Споменик Стефану Немањи у Новом Пазару у улици Стевана Немање број 2 на парцели 1355/1 КО Нови Пазар неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Градска управа је презентоване чињенице погрешно тумачила и погрешно квалификовала. И то:

1. Тврдња да би Споменик ометао комуникацију пешака на парцели 1355/1 КО Нови Пазар, је простор испред зграде Градске управе, чија је површна неколико стотина квадратних метара, а Биста заузима простор мање од $\frac{1}{4}$ м², је нетачна, наивна и ми смо то у жалбу Градском већу детаљно и објективно образложили. Градско веће је ту чињеницу нејасно протумачило као „допуњује појму пешачке комуникације“, што је нејасно, делује бесмислено и у најбољем случају би се могло тумачити да наше образложење да Споменик не омета комуникацију пешака на изабраној парцели, већ допуњује појам слободне пешачке комуникације. То значи да се наше образложење прихвата,
2. Историјску чињеницу да је Стефан Немања основао државу Србију која и данас постоји као држава српскога народа и других њених грађана је квалификована „...историјска чињеница да је Стефан немања оснивач српске државе свакако носи осредњу тежину, и иста не спада у ред одлучујућих правно-релевантних очињеница, на основу којих се мериторно одлучује у оредметном захтеву“

Управо историјска чињеница да је Стефан Немања оснивач државе Србије је најзначајнија и основна чињеница овог предмета која чини окосницу не само нашег захтева, већ суштину циља и намере постављања Споменик Стефану Немањи у престоници његове државе, Расу. Ова чињеница носи сву тежину наше племените родољубиве намере. Тешко је схватити да неко ко данас врши власт у држави Стефана Немање и његовом престоном граду, не зна и не схвата значај и величину дела Стефана Немање. Укратко истичемо да је Стефан Немања највећи син српскога народа, најзначајнија личност историје српске

државе и српскога народа, јер је оснивач државе српскога народа која и данас постоји, оснивач СПЦ која и данас постоји, оснивач српске културе и српске, рашанске цивилизације, отац српске нације, јер је оформио српску националну свест и српске националне идентитете, који је рођен пре 900 година, а умро пре 813 година, живео у времену кад су сви грађани те државе били један народ, и да је дело Стефана Немање и данас темељ српске историје, чије је дело определило судбину српскога народа и државе Србије. Србија и српски народ немају значајније историјске личности од Стефана Немање. Зар та чињеница има „осредњу тежину“! Ова квалификација не само да није тачна, већ је жалосна, говори о недопустиво малом капацитету знања државног чиновника Немањине државе Србије.

3. Наше образложење да подизање Споменика оснивачу државе нигде на свету и никада не може бити неоснован, јер је то природно, праведно и цивилизацијско право свакога народа које се ничим и нико не може оспорити, поготову од чиновника државе Србије. То се исто односи и на овај наш захтев и свако противљење таквом захтеву и доброј намери је апсурдно, глупо, примитивно и истиче из недопустивих побуда, а не политичких као што је случај у овом предмету. Мотив одбијања оваквог захтева је политички, из непријатељских побуда, по државу деструктиван и недопустиво је да та држава плаћа таквог свога чиновника. Нажалост овај Споменик Стефану Немањи се показао, не нашом кривицом или нашом заслугом, као немислосрдно огледало на којем су показали свој прави наружени лик многи њени чиновници и неке српске институције и они други који су показали лик своје високе свести и племенита осећања и најдобрамернијих жеља.
4. Чињеница да су наш захтев подизања Споменика Стефану Немањи у Новом Пазару подржале најзначајније институције државе Србије, САНУ, Удружење књижевника Србије, председник државе Србије, Завод за заштиту споменика културе, безброј интелектуалаца у Србији и ван Србије и мноштво грађана Србије је констатована као тачна, али погрешно квалификована и ова је чињеница према члану 146 Закона о планирању и изградњи изједначена са тезгама, надстрешницама, киосцима, кафанским баштама, због чега није прихваћена као битно одлучујућа чињеница. Споменик не спада у категорију грађевинских објеката, већ је објекат уређења простора. Апсурд је да памет неуког општинског чиновника има већи значај, снагу и моћ одлучивања и од свих академика Србије, од свих књижевника Србије, од свих интелектуалаца Србије и самог председника државе Србије. Лако је стећи увид у величину памети и капацитет знања овог општинског чиновника ако се сагледа тотална неписменост

показана текстом овог инкриминисаног решења Градског већа града Новог Пазара. Једноставно, питамо се зар тако неука и неписмена особа једне општинске службе врши послове од виталног значаја грађана општине и има право да игнорише есенцијалну укупну памет и историју једне државе! Та чињеница је довољна да нас изненади апсурдна одлука таквог државног чиновника заснована на бирократској сили и националној острашћености. Јасно је колики је његов интелектуални домет, колико је скраћена његова визија и плитка интелектуална дубина чији је сурогат тога дрско и безочно чиновничко насиље. Зато се не можемо ни наљутити на једно накарадно писано "сочиненије", али остаје осећање мучнине и сажаљења.

5. Чињеница да се Споменик Стефану Немањи у Новом Пазару поставља испред зграде где је седиште власти Србије, државе коју је основао Стефан Немања, Градска управа је погрешно квалификовала да је та околност примерена да Биста украси ту зграду, а није уочена значајна чињеница да је то врло значајна околност што је баш у Расу, Новом Пазару основана српска држава и да је ту била престоница државе Стефана Немање. Украшавање је само споредан пригодан епитет. Градска управа је и ту чињеницу квалификовала као неважну која нема утицаја на позитивну одлуку Градске управе на наш захтев. И није свесна да је тиме показала да управо Срби, грађани те државе, немају места у Новом Пазару и да у Новом Пазару нема места ништа што је српско, па ни Споменик Стефана Немање као симбол сећања на њега и израз поштовања и захвалности његових потомака за дело које је учинио за српски народ.
6. Тврдњу тужиоца да је мотив доношења негативне одлуке на наш захтев субјективан, да садржи опасну поруку, да игнорише суграђане (мисли се на грађане српског народа, јер је за Градску управу најважнија негативно одлучујућа чињеница што је Стефан Немања Србин) и државу Србију, ствара осећање несигурности код грађана Срба и јача неповерење грађана (Срба) у општинску управу, туженик се понео као да није разумео ову веома битну квалификацију целог поступка, јер су јасно показали да није битно шта мисли и жели председник Србије, шта мисли интелектуални врх Србије, шта мисле и желе грађани Србије, већ да је најбитније шта жели и мисли и острашћено осећа чиновничка управа Новог Пазара, која себе ставља изнад државе и изнад свих државних ауторитета. Овим се доказује да је основни мотив одбијања захтева тужиоца политички мотив, јер се ради о држави Србији, ради се о највећем сину српског народа, што је за Градску управу без значаја, јер су на власти муслиманске националистичке партије чији је основни програм афирмација и ширење ислама по

шеријатском закону, која искључује сваку околност мултиконфесионалног суживота (зајднички живот православних и муслимана), да отворено и јасно изражавају намеру да се на простору Рашке области са проширењем на простор Црне Горе (по њиховом западни „санџак“) и простор западне БиХ формира муслимански државни ентитет (аутономија, држава) како би се комплетирао тзв „зелена трансфњерзала“ (пут продора ислама у Европу) што потврђују документи ових мусламанских партија на власти, одржани референдум ових муслиманских странака деведесетих година, оријентални изглед градова Рашке области и укупна организација јавног живота у њима, насељеност српског градског становништва искључиво на периферији градова Рашке области, јавни наступи елите ових странака, врло интезивне везе Рашке области и БиХ и Косова и Метохије са Туском, где највиши званичници Турске у приватним и службеним посетама Косову и Метохији, Рашкој области и Босни то јавно и скандалозно изражавају, као да овај део Балкана није давно ослобођен од исламске окупације, већ је и даље део турске државе. Ако судско веће налази за сходно предлажемо да ову околност вештачи проф. Др Мирољуба Јевтића, профеора Факултета политичких наука.

7. Ако се обрати пажња на неажурност Градске управе у односу на овај предмет видећемо да је Градска управа од 2002. године 8 година чекала не обзирајући се на више наших захтева и ургенција и тек 2010/11. године донела одлуку на наш захтев, што нас је приморало да тражимо подршку од значајних чинилаца Србије. Решење Градског већа на нашу жалбу је донето 2012. године, 2 године после доношења првостепеног решења, а уручено 2013. године, а од зграде Градске управе до седишта Удружења Рас, на растојању од свега 300 метара, је путовало до 30. октобра 2013. године. Пуних 22 месеца. Шта то говори, на аљкавост, неажурност и неодговорност Градске управе, или манипулација да се одговор ибегне? И овим решењем је одбивен наш захтев без икаквог ваљаног разлог што представља чисто насиље над правом и правдом и израз је осећања нетрпељивости туженика према држави Србији и српском народу, па чак и према 813 година мртвом Стефану Немањи јер је Србин. Сама ова чињеница је довољна да покаже какав неправни и неправедни чиновнички апарат управља државом Србијом и бахато одлучује о животним проблемима њених грађана.
8. Ако имамо случај да су у центру Новог Пазара ове муслиманске странке на власти у Рашкој области поставиле спомен плочу великом ратном злочинцу муслиману Аћифу Хаџиахметовићу, а легитиман захтев да се постави Споменик Стефану Немањи, оснивачу Србије, иста власт упорно одбија преко 11 година само

зато јер је Србин, јасно говори да је мотив одбијања искључиво националистичко политички мотив. Да су Срби на власти у Новом Пазару Споменик би био давно постављен, или да је Стефан Немања муслиман његов споменик би био давно постављен у центру Новог Пазара и то монументалних димензија, што доказује изградња џамија на Пештери са више минарета висине са неколико десетина метара.

9. Сама чињеница да се суди оснивачу једне државе зато што његови потомци желе да утврде сећање на своје претке, да му одају поштовање и признање за неизмерно његово дело постављањем па макар и овако изразито скромног споменика, што је данас предмет судског процеса суда његове државе, је крајње жалосна, срамотна, оптужујућа чињеница за државу Србију. То није допустиво нигде где живи нормалан свет. А уствари, не тера се на суд Стефан Немања, ни Удружење Рас, већ се дискриминише, изгони из правног система целокупан српски народ. То је национална срамота и државна срамота јединствена у свету. Муслиманске сратне на власти сматрају да је Рашка област муслиманска територија, да припада искључиво њима, а то што они врше државну власт Србије је привремена нужност.

На основу изложеног намеће се неминован

Закључак

1. Одлуке Градске управе по захтевима Удружења грађана Рас да се постави Споменик Стефану Немањи у Новом Пазару у улици Стевана Немање број 2 на парцели 1355/1 КО Нови Пазар су субјективне, произвољне, израз правног бирократског насиља, национално дискриминаторске, политички мотивисане, донете не по закону и значају реалних чињеница које је тужилац истакао и чињеница које су релевантне на предметном терену, већ према програму ових националистичких муслиманских странака које су на власти у Новом Пазару и осталим градовима Рашке области. А њихов циљ је да се створе услови за формирање муслиманског државног ентитета у Рашкој области што подразумева национално чист муслимански простор етничком елиминацијом (етничко чишћење) суграђана православне вере, у овом случају Срба, како живих људи тако и свих трагова српске цивилизације и српске историје на овом простору, па и српских споменика. Захтев Удружења грађан Рас да се постави споменик Стефану Немањи у Новом Пазару, оснивачу државе Србије, туженик је доживео као изразиту дрскост тужиоца Удружења Рас, као намеру која нарушава, скрнави муслимански амбијент и начин живљења у вековима негованом муслиманском амбијенту. Због тога градоначелник Новог

Пазара ни једном није прихватио наш захтев да нас прими да разговарамо о предмету постављања Споменика Стефана Немање у Новом Пазару и другим проблемима који су од виталног значаја за Србе суграђане општине Нови Пазар. То се није десило никад од 2002. године до 2013. Није био могућ никакав ни други облик контакта изузев званичних дописа које је Градска управа упорно игнорисала и одуговлачила са олуком све до интервенције заштитника грађана. Доказ тога су временски подаци, датуми, на претходном и овом решењу Градског већа Града Новог Пазара

2. Градска управа се у овом случају, и уопште, није руководила законима државе Србије, већ једино шеријатским правилима и циљевима исламске вере. О томе би могао ваљано да вештачи проф. др Мирољуб Јевтић

На основу изложеног предлажемо Управном суду да донесе правичну, праведну, на закону засновану и једино могућу

ПРЕСУДУ

1. ПОНИШТВА СЕ РЕШЕЊЕ ГРАДСКОГ ВЕЋА ГРАДА НОВОГ ПАЗАРА бр. 351-103/11 од 27.02.2011.године

2. УСВАЈА СЕ ЗАХТЕВ УДРУЖЕЊА ГРАЂАНА РАС ИЗ НОВОГ ПАЗАРА ДА СЕ ПОСТАВИ СПОМЕНИК СТЕФАНУ НЕМАЊИ У НОВОМ ПАЗАРУ У УЛИЦИ СТЕВАНА НЕМАЊЕ БРОЈ 2 НА ПАРЦЕЛИ 1355/1 КО НОВИ ПАЗАР.

3. Обавезју се туженик Градска управа Новог Пазара да плати судске трошкове овог поступка.

Удружење грађана Рас Нови Пазар, улица Омладинска 44, број 12-4-3/10-1 од 05. 11. 2013. године.

Удружење грађана Рас Нови Пазар
др Добросав Никодиновић
председник